

תא חזי, כל מזוני דבני עלמא מלעילא קא אתיין. ההוא מזונא דאתי מן שמיא וארעא, דא מזונא דכל עלמא, והוא מזונא דכולא, והוא מזונא גס ועב. זה הוא מזונא דאתי יתר מעילא, הוא מזונא יתר דקיק, קאתיא מאתר דידי נא אשתח, ודא הויא מזונא דאלכו ישראל פד נפקו ממזרים. (יתיר דקיקא) מזונא דاشתח להו לישראל, בההוא זמנא במדבר, מאתר עלאה דאקרי שמים, הויא מזונא יתר דקיקא, דעיל יתר לנפשא מכלא, ומתרפרש יתר מגופה, ואكري לחם אבירים.

מזונא עלאה יתר מכלא, הויא מזונא דחבריא, אינון דמשתדי באורייתא, דאלוי מזונא דרוחח ונשחתא, ולא אלוי מזונא דגופא כלל, והיינו מאתר עלאה יקירה על כלא, ואكري חכמה. בגיבי כה חליש גופא דחבריא, יתר מבני עלמא, דהא לא אלוי מזונא דגופא כלל. ואלוי מזונא דרוחח ונשחתא, מאתר רחיקא עלאה, (דף ס"ב ע"א) יקירה מכלא. ובגיבי כה ההוא מזונא דקיק מן דקיקא, יתר מכלא. זפאה חולקיהון, הדר הוא דכתיב, (קהלת ז) החכמה תחיה בעלה. זפאה חולקיא דגופא, דיביל לאתזונא במזונא לנפשא. אמר לי ר' אלעזר, ודאי הבי הויא. אבל בהאי זמנה,

איך אשתכח מזוני אלין. אמר ליה ודא יאות שאילתא. פא חזי, ודא הוא ברירו דמלחה, מזונא קדמזה, הווא מזונא דכל עלמא, ההוא דאתיא מן שמייא וארעא, והוא מזונא דגופא. (ס"א דכלא)

מזונא ההוא עלאה מביה, ההוא דאייה דקיקא יתיר, ואთא מאתר דдинא שרייא, דאקרי צדק, ודא הווא מזונא דמסכני. ורזא דמלחה,/man דأسلים למסקנא, אשלים לייה את חד, ואתעbid צדקתה, ורזא דא (משליא) גומל נפשו איש חסד. גmilות חסדים משמע, דהא בדין שרייא, ואשלים לייה חסד, פדין הוא רחמי. מזונא עלאה יתיר מאילין, והוא מזונא עלאה ויקירא, מאתר דאקרי שמיים, והוא דקיק מכלהו, והוא מזונא דבני מרעי, הרא הוא דכתיב, (תהלים מא) יי' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחלייו. יי', דיקיקא, Mai טעמא. בגין דבני בני מרעי, לא אהזני אלא בההוא דקינדשא בריך הוא ממש. (ונמיiah, חלב ודם. הרא הוא דכתיב יחזקאל לתקיריב לוי חלב ודם. ודא הוא מזונא מאתר דאקרי שמיים, והוא יקירא ועילאה דקיק מכלה)

מזונא עלאה קדיישא ויקירא דא הווא מזוני דרוחין ובשפתין, והוא מזונא מאתר רחיקא עלאה, (ס"א מההוא מאתר דאקרי נועם יי') ויקירא מכלה, והוא מזונא דחברייא

דְמִשְׁתְּדֵלִי בָּאוֹרִיִּתָּא, וְהוּא מְזוֹנָא דָאָתִי מְחֻכָּמָה עַלְּאָה.
מַאי טַעַמָּא מֶאֱתֵר דָא. בְּגִין דָאָרִיִּתָּא נְפָקָא (בראשית מ"ז
ע"ב, ויקרא קפ"ו ע"ב וקצ"ב ע"ב) מְחֻכָּמָה עַלְּאָה, וְאִינּוֹן דְמִשְׁתְּדֵלִי
בָּאוֹרִיִּתָּא, עִילִּי בָעֲקָרָא דְשָׂרְשָׂהָא, וְעַל דָא, מְזוֹנָא
הַלְּהוֹן, מַהְהוֹא אָתָר עַלְּאָה קְדִישָׁא קָא אָתִיא.

אָתָא ר' אַלְעָזָר, וַנְשִׁיק יָדוֹי. אָמָר, זְבָאָה חַוְלָקִי
דְקָאִימָנָא בְמַלְין אַלְיָין. זְבָאָה חַוְלָקִיהָוּן
דְצַדִּיקִיָּא, דְמִשְׁתְּדֵלִי בָּאוֹרִיִּתָּא יְמָמָא וְלִילִי, דְזָכִי לֹזָן
בְּהָאִי עַלְמָא, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דְכַתִּיב, (דברים ל) כִּי הִוָּא
חַיִד וְאוֹרֵךְ יְמִיחָה.

(שמות ט) הַנְּגִי מִמְטִיר לְכָם לְחָם מִן הַשָּׁמִים. רַבִּי יוֹסֵי פָתָח,
(תהלים קמה) פָוַתֵּח אֶת יְדָך וּמְשִׁבְיעַ לְכָל חַי רָצָן. מַה
כְתִיב לְעַילָּא, עִינִי כָל אַלְיָיךְ יִשְׁבָרוֹ. כָל אִינּוֹן בְּנִי
עַלְמָא, מְצַפְּאָן וּזְקַפְּאָן עִינְבָין לְקַוְדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, בְּגִין
כֵך, (ס"א אַבְל) כָל אִינּוֹן בְּנִי מְהִימָנוֹתָא בְעָאן (ס"א אַצְטְרִיכָן
לְמִבְעֵי) בְכָל יוֹמָא וּיוֹמָא, לְשַׁאֲלָא מְזוֹנִיָּהוּ מְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ
הָוּא, וְלִצְלָאָה צְלוֹתָהָוּן עַלְיָה.

מַאי טַעַמָּא. בְּגִין דָכָל מִאָן דְמַצְלִי צְלוֹתָהָ לְגַבֵּי קַוְדֵשָׁא
בָרֵיךְ הוּא עַל מְזוֹנִיָּה, גְּרִים דִיתְבָּרֶךְ כָל יוֹמָא עַל
יָדוֹי, הַהָוָא אַילְנָא דְמַזְוָן דְכָלָא בַּיה. (וטעמא דמלחה (תהלים ס"ח)
בָרֵיךְ ה' יוֹם יוֹם) וְאַפְעַל גַב דְאַשְׁתְּכָח עַמִּיה, בָעֵי

למישאל קומי קודשא בריך הוא, ולצלה צלותא על מזונא כל יומא, בגין דישתחחו על ידי ברכאנן כל יומא ויום ליעילא, ודא הוא ברוך יי' يوم יום.

ועל הא, לא לבעי לייה לאינש לבשלא מזונא, מן יומא ליום אחרינא, דלא לעכבר יומא ליום אחרא. הדא הוא דכתיב ויצא העם ולקטו דבר יום ביום. ביום, דייקא. בר מערב שבת לשבת, כמה DAOkimanga. וכדין אשתחח קודשא בריך הוא מלא ברכאנן בכל יומא. וכדין כתיב פותח את יך וגוז. מא רצון. ההוא רצון, ד אשתחח מעתקא קדיישא, ונפיק מגיה רצון, לאשתחח מזוני לכלא. ומאן דשאיל מזוני בכל יומא ויום, ההוא אקרי בראש מהימנא, ברוזא דבגיניה משתחחן ברכאנן ליעילא.

ר' אבא פתח ואמר, (תהלים קמן) רוץיה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו, כמה אית להו לבני נשא למחד באrhoוי דמלפאה קדיישא, ולמהך באrhoוי DAOriyah, בגין דישתחווון ברכאנן לכלהו, לעלא ולתתאי.

דתניא, מאידכתיב, (ישעה מט) ישראל אשר בדעתפער. אעתפער ודא. Mai משמע. בגין דבגין (דף ס"ב ע"ב) ישראל למתתא, קודשא בריך הוא מתפער ליעילא. ומאי פארא דיליה. דאתחbesch בתפילין, דמתחררא גווני לאתפער.

תְּאֵנָא, רֹצֶחֶת יִיְהָ אֶת יִרְאָיו, רֹצֶחֶת יִיְהָ בִּירְאָיו מִבְּעֵי לִיהְ.
 מַאי רֹצֶחֶת יִיְהָ אֶת יִרְאָיו, אֶלָּא רֹצֶחֶת יִיְהָ אֶת
 יִרְאָיו, כְּלֹוֶםֶר, אֲפִיק הָאֵי רְצׁוֹן, וּמִתְּרֻעָה (נ"א וְאַתְּקִיעַ) בְּהֵזֶב
 קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, לִירְאָיו דְּדַחְלִין לִיהְ. וּמַאן אַיִלּוֹן
 יִרְאָיו דָּאֲפִיק לוֹזֶן הָאֵי רְצׁוֹן. הַדָּר וְאָמֵר, אֶת הַמִּיחָלִים
 לְחַסְדוֹ, אַיִלּוֹן דְּמַצְפָּאָן וּמַחְפָּאָן בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְמִבְּעֵי
 מְזֹוגְיִיהָו מִן קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, מִשְׁמָעָ דְּכַתִּיב אֶת
 הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ.

רְבִי יִיְסָא סְבָא, לֹא אַתְּקִין סְעוֹדָתָא בְּכָל יוֹמָא, עַד
 דְּבָעָא בְּעָוֹתִיהָ קְמִי קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, עַל מְזֹוגִי.
 אָמֵר, לֹא נַתְּקִין סְעוֹדָתָא, עַד דְּתַתִּיהִיב מַבֵּי מְלָכָא.
 לְבָתֵּר דְּבָעָא בְּעָוֹתִיהָ קְמִי קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, הוּה מַחְכָּה
 שְׁעַתָּא חֶדָּא, אָמֵר הָא עִידּוֹן דְּתַתִּיהִיב מַבֵּי מְלָכָא, מְפָאָן
 וְלֹהֲלָא אַתְּקִינוּ סְעוֹדָתָא. וְדָא הוּא אַרְחָא, דְּאַיִלּוֹן דְּחַלִּי
 קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דְּחַלִּי חַטָּאתָה.

אַיִלּוֹן חַיִיבִיא דְּאַזְלִין עַקְיִימִין בָּאֲרַחִי אֲוֹרִיִּתָּא, מַה
 פַּתִּיב בְּהֵג. (ישעה ח) הָוֵי מִשְׁפִּיטִי בְּבָקָר שְׁכָר
 יַרְדָּפוּ. וְעַל דָּא רֹצֶחֶת יִיְהָ אֶת יִרְאָיו אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ.
 לְחַסְדוֹ דִּיִּקְאָא. (ס"א וּבָהָא) אֲשֶׁת מַזְדַּעַן אַיִלּוֹן בְּנֵי מַהְימָנוֹתָא
 בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, וַיֵּצֵא הַעַם וְלִקְטוּ
 דָּבָר יוֹם בַּיוֹמָו. יוֹם בַּיוֹמָו קָאָמֵר, וְלֹא דָבָר יוֹם לִיּוֹם
 אַחֲרָיו.

וְכֹל כֵּה לִמְהָה. לִמְעֵן אֶנְסְפָנוּ הַיְלָד בְּתוֹרַתִּי אֲםִלְא בְּכָאן
אֲשֶׁת מִזְדַּעַן אִינְפּוֹן בְּגַי מַהְיָמָנוֹתָא, דָּכְלַי יוֹמָא וַיּוֹמָא
אִינְפּוֹן אָזְלִי בָּאָרֶחֶת מִישָּׁר בָּאָרוּרִיתָא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר
מִהְכָּא, (משל לי) צָדִיק אָוָל לְשׂוּבָע נִפְשָׁו, בַּתְּרַדְּשָׁבָע
נִפְשִׁיה מַלְצָלִי וַיִּמְקַרֵּי בָּאָרוּרִיתָא.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, תָּא חִזְיָה, עַד לֹא יַהְבֵ קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא אָרוּרִיתָא לִיְשָׁרָאֵל, אֲבָחִין בֵּין אִינְפּוֹן בְּגַי
מַהְיָמָנוֹתָא, וּבֵין אִינְפּוֹן חִיּוּבִיא דָלָאו אִינְפּוֹן בְּגַי
מַהְיָמָנוֹתָא, וְלֹא קִיְמִין בָּאָרוּרִיתָא. וּבָמָה אֲבָחִין לוֹן.
בְּמַן. כַּמָּה דָא תִּמְרֵ אֶנְסְפָנוּ. וְכֹל אִינְפּוֹן דָא שְׁתַבְחוּ דָא יַנְפּוֹן
בְּגַי מַהְיָמָנוֹתָא, רְשִׁים לֵיה קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, בְּרִישִׁימוּ
דְכְתָרָא דְחַסְדָּ, כַּמָּה דָא תִּמְרֵ אָמַר הַמִּתְחָלִים לְחַסְדָו, וְעַל
דָא לִמְעֵן אֶנְסְפָנוּ. וְכֹל אִינְפּוֹן דָלָא מִשְׁתַּפְחִי בְּגַי
מַהְיָמָנוֹתָא, אַעֲדֵי מִבְּיָהוּ פְתָרָא עַלְאהָ דָא. וּמְנָא אַכְרִיז
וְאָמַר, (משל לי) וּבְטַן רְשָׁעִים תְּחַסֵּר. וּעַם כָּל דָא לֹא הַעֲדִיף
הַמְּרַבָּה וְהַמְּמַעַיט לֹא הַחֲסִיר.

תָּאָנָא, בְּהַהְוָא שְׁעַתָּא אֲשֶׁת לִימּוֹ יִשְׁرָאֵל לְתַתָּא,
כְּגַוּנָא דָלְעִילָא, כַּמָּה דָא קִימְנָא, דְכְתִיב,
(שמות טו) וַיָּבוֹאוּ אֱלִימָה וַיִּשְׁמַע שְׁתִים עֲשָׂרָה עִינּוֹת מִים
וְשָׁבָעִים תְּמָרִים וְגוֹ'. וְאֲתַתְקָף אַילְגָא קְדִישָׁא, בְּתִרְיסָר
תְּחֻמִּין, בָּאַרְבָּע סְטָרִי עַלְמָא. וְאֲתַתְקָף בְּשָׁבָעִין עַגְפִּין,
וְכֹל אַגּוֹנָא דָלְעִילָא.

בְּהִיא שְׁעַתָּא, נְטִיף טְלָא קְדִישָׁא, מַעֲתֵיקָא סְתִימָה,
וּמְלִיאָ לְרִישָׁה דְּזַעַיר אַנְפִין, אַתָּר דָּאָקָרִי
שְׁמִים. וּמְהַוָּא טְלָא דְּגַהְוָרָא עַלְאָה קְדִישָׁא, הוּהָ בְּגִיד
וּבְחִיתָ מְנָא לְתֹתָא. וּכְדָה הוּהָ בְּחִיתָ, הוּהָ מַתְפֶּרֶשׁ גַּלְדִּין
גַּלְדִּין, וְאָקָרִישָׁ לְתֹתָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב דָק פְּכָפּוֹר עַל
הָאָרֶץ.

כָּל אַיִפּוֹן בְּגַי מַהְיָמָנוֹתָא, נְפָקִי וְלְקָטִי, וּמְבָרְכָאָן שְׁמָא
קְדִישָׁא עַלְיהָ. וְהַהְוָא מְנָא, הוּהָ סְלִיק רִיחֵין דְכָל
בּוֹסְמִין דְגַבְתָּא דְעַדָּן, דְהָא בֵּיהָ אַתְמִישָׁךְ וּבְחִיתָ לְתֹתָא.
שְׂוִיה לְקָמִיהָ, בְּכָל טֻמָּא דְאִיהָוּ בְּעֵי, הַכִּי טַעַיִם לִיהָ,
וּמְבָרֵךְ לְמַלְכָא קְדִישָׁא עַלְאָה.

וּכְדִין מַתְבָּרֵךְ בְּמַעוֹיָה, וְהַהְוָה מִסְתְּבָל וַיַּדְעַ לְעִילָּא,
וְאַסְתָּכֵי בְּחִכְמָה עַלְאָה, וּעַל דָא אָקָרְוֹן דָוָר
דָעָה. וְאַלְיוֹן הוּוּ בְגַי מַהְיָמָנוֹתָא, וְלְהֹן אַתִּיהִיבָת
אוֹרְדִּיתָא לְאַסְתְּכָלָא בָהָה, וְלִמְבָדָע אַרְחָהָא.

וְאַיִפּוֹן דָלָא אַשְׁתְּכַחַז בְגַי מַהְיָמָנוֹתָא, מַהָ כַתִּיב בָהָה,
(במדבר יא) שְׁטוֹ הָעַם וְלְקָטוֹג. מַאי שְׁטוֹג. שְׁטוֹתָא הוּוָה
נְסָבִי לְגַרְמִיְהָוָה, בְגִינַן דָלָא הוּוּ בְגַי מַהְיָמָנוֹתָא. מַהָ כַתִּיב
בָהָה. וְטַחַנוּ בְרָחִים אוֹ דְכוּ בְמַדּוֹכָה וְגוֹ. מַאן אַטְרָה (דף ס"ג
ע"א) לוֹן בְּלָהָא. אַלְאָ דְאַיִפּוֹן לֹא הוּוּ בְגַי מַהְיָמָנוֹתָא.
כְגַוּגָא דָא, אַיִפּוֹן דָלָא מַהְיָמָןִי בֵיהָ בְקָוְדָשָא בְרִיךְ

הוּא, לֹא בַּעֲן לְאַסְתְּפָלָא בְּאֶרְחֹוי, וְאַיְנוּ בַּעֲן לְאַטְרָחָא גְּרָמִיָּהוּ כֹּל יוֹמָא בַּתֵּר מְזוֹנָא, יִמְמָא וְלִילִי, דְּלִמָּא לֹא סְלִיק בִּידִיָּהוּ פְּתָא דְּגַהְמָא. מֵאַנְ גְּרִים לְזֹן הָאֵי. בְּגִין דָּלָאו אַיְנוּ בְּנֵי מְהִימָּנוֹתָא. אֹוֹפָה הַכָּא, שְׁטוֹ הַעַם וְלִקְטוּ, שְׁטוֹ בְּשֻׁטוֹתָא דְּגָרָמִיָּהוּ, וּבַעֲן לְאַטְרָחָא עַלְיהָ, הַדָּא הַוָּא דְּכַתְּבִיב, וְטַחַנוּ בְּרַחִים. בַּתֵּר כֹּל טְרָחָא דָא, לֹא סְלִיק בִּידִיָּהוּ, אֶלָּא דְּכַתְּבִיב וְהִיה טְעַמוּ בְּטֻעַם לְשָׂד הַשְּׁמָן. וְלֹא יַתִּיר. מֵאַנְ גְּרִים לְזֹן הָאֵי, בְּגִין דָּלָאו הַוָּו בְּנֵי מְהִימָּנוֹתָא.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי לְשָׂד הַשְּׁמָן. אִיכָּא דְּאָמְרִי, דְּלִישָׁ בְּמִשְׁחָא, פְּתְּרָגּוֹמוֹ. וְאִיכָּא דְּאָמְרִי, מַה הַשָּׂד אַתְּחֹזֵר לְכָמָה גּוֹנוֹנִין, אֹוֹפָה מְנָא, אַתְּחֹזֵר לְכָמָה גּוֹנוֹנִין. רַבִּי יְהוּדָה אָמֶר, לְשָׂד הַשְּׁמָן, יִנְיקָא דְּמִשְׁחָא.

רַבִּי יְצָחָק אָמֶר, אִישׁ לְפִי אָכַלׁוּ לְקַטוּ. וּכְיַיְמַן דְּאָכֵיל קְמֻעָא, לְקִיטָּה קְמֻעָא, וּמֵאַנְ דְּאָכֵיל יַתִּיר, לְקִיטָּה יַתִּיר, וְהָא כְּתִיב לֹא הַעֲדִיף הַמְּרַבָּה וְהַמְּמֻעֵיט לֹא הַחֲסִיר. אֶלָּא לְפּוּם אַיְנוּ דְּאָכֵילין לְקַטִּין. מְשֻׁמָּעַ אָכַלׁוּ, מֵאַנְ דְּהֹוָה אָכֵיל לִיה, וּבְגִינִּי כֵּפֶךְ לֹא כְּתִיב אָכֵילתוֹ.

מַאי קָא מִיּוּרִי. אֲחַיד בָּר נְשָׁ בְּעַבְדָּא, אוֹ בְּאַמְתָּא, וְאָמֶר דְּהֹוָה דִּילִיה. אֲתָא חַבְרִיה, וְאָמֶר, הָאֵי עַבְדָּא דִּילִי הוּא. קָרְבִּיבוּ לְקָמִיה דְּמִשָּׁה לְדִינָא, אָמֶר לְזֹן

כַּמָּה בְּפִשְׁאָן בְּבִיתְךָ, וּכַמָּה נִפְשָׁאָן בְּבִיתְתֵּה דְּדִין, אָמַר
כֵּךְ וּכֵךְ. וְהַהוּא שְׁעַתָּא אָמַר לֹזֶן מְשָׁה, לְקַטוּ מְחַר, וְכֹל
חַד מְגַיְיכֻוּ יִתְיִי לְגַבָּאִ. לְמַחַר, נִפְקֹד וְלִקְטָוג, וְאַתִּינֵׂן קָמַי
מְשָׁה, שְׂוֹרֵין קָמַיָּה מִנָּא, הוּא מְדִיד לִיה. אֵי הַהוּא עֲבָדָא
דְּדִין, אֲשָׁפָח הַהוּא עֹמֶרֶא דְּעַבְדָּא, בְּהָאִ מִנָּא. דָּהָא חַד
עֹמֶרֶא לְכָל נִפְשָׁ וּנְגַפֵּשׁ מִבִּיתְתֵּה. מְדִיד לְדִין, וְאֲשָׁתְכָח
חַסְרָא, הַהוּא מִיכְלָא דְּעַבְדָּא, בְּהַהוּא מִנָּא דִילִיה, וְחַד
עֹמֶרֶא לְכָל נִפְשָׁ וּנְגַפֵּשׁ מִבִּיתְתֵּה. אָמַר עֲבָדָא דְּדִין הוּא,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב אִישׁ לְפִי אֲכַלוּ לְקַטוּ וּכְתִיב עַמְרָ
לְגַלְגַּלָּת מִסְפָּר נִפְשָׁתִיכֶם.

אָמַר ר' (נ"א י"ס א) חַיִּיא, פְּתִיב, (שְׁמוֹת טז) עַרְבָּ וִידָעַתָּם כִּי יִיְיָ
הַזְּכִיא אֲתֶכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם וּבְקָר וִירָאִתֶּם אֶת
כְּבָוד יִיְיָ. עַרְבָּ וִידָעַתָּם, בְּמַאי יִנְדָעַוּן. אֶלָּא הַכִּי תָּאָנָא,
בְּכָל יוֹמָא וּיוֹמָא אֲשָׁתְכָחוּ בְּיְמָוֹסִי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בְּצִפְרָא, אֲתַעַר חַסְד בְּעַלְמָא. בְּהַהוּא זְמָנָא דְּאָקְרֵי עַרְבָּ,
תְּלִיא דִינָא בְּעַלְמָא, וְהָא אַוְקְמוֹה, דְּבָגִינִי כֵּךְ, יִצְחָק
תָּקֹן תְּפִלָּת הַמְנַחָה. (מַאי קָא מִירִי) וְעַל דָא, עַרְבָּ וִידָעַתָּם, כְּדֵין
אֲתַעַר דִינָא בְּעַלְמָא, תְּגַדְעַוּן, דְּבַהַהוּא דִינָא אַפִּיק יִיְיָ
יַתְכוֹן מִמְצָרִים. וּבְקָר וִירָאִתֶּם אֶת כְּבָוד יִיְיָ דָהָא בְּהַהוּא
זְמָנָא אֲתַעַר חַסְד בְּעַלְמָא וַיְתַן לִכְוּ לְמִיכָל.

ר' חַיִּיא אָמַר אִיפְכָא, מַה פְּתִיב לְעַילָא, בְּשַׁבְתָנוּ עַל

סִיר הַבְּשֵׂר וְגַוּ. בֵּיה שְׁעַתָּא, אַתְּעַר עֲרָב, דְּהַהוּא זְמַנָּא
דְּאַתְּעַר דִּיבָּא, אַתְּעַר גַּמְיִ חֶסֶד בְּעַלְמָא. הַדָּא הוּא
דְּכַתְּבִיב, וַיַּדְעַתָּם כִּי יְיָ הַזִּיא אֶתְכֶם מְאָרֶץ מְצָרִים.
תַּבְּדַעַת הַחֲנוֹן חֶסֶד הַעֲבָד עַמְכוֹן, בְּזַמָּנָא דְּדִינָא וְאַפִּיק
יַתְּכוֹן מְאָרָעָא דְּמְצָרִים. וּבְקָר וַיַּרְא יְתָתָם אֶת בְּבּוֹד יְיָ,
בְּבּוֹד יְיָ הָא יַדְעַ. וּבָל בְּפָקָד לְמַה. בְּשָׁמוֹעַ יְיָ אֶת
תְּלֻגּוֹתֵיכֶם וְגַוּ.

אָמַר ר' יִסְא, לֹא שְׁנִי קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא גִּימּוֹסּוּי, בְּרִיךְ
דְּאַיְנוֹן חַיְיבִּי עַלְמָא שְׁנִיּוֹן לוֹן, וַמְהַפְּכִי רְחִמִּי
לְדִינָא, כְּמָה דְּאַתְּמָר.

תָּאִנִּי ר' אַלְעֹזֶר, מַהְאֵי מַנָּא זְמִינִין צְדִיקִיָּא לְמִיכָּל
לְעַלְמָא דְּאַתִּי, וְאֵי תִּמְאָבָהָי גּוֹנוֹנָא. לֹא. אַלְא
יַתִּיר, דְּלֹא הָוֹה בָּן לְעַלְמִין. מַאי אֲיָהוּ. כְּמָה דְּאָזְקִימַנָּא
דְּכַתְּבִיב, (תְּהִלִּים כז) לְחוֹזֹות בְּנֵעַם יְיָ וּלְבָקָר בְּהִיכָּלוֹ. וְכַתְּבִיב
(ישעה ס) עַזְנִין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָה וְגַוּ.

(שמות טז) רָאוּ כִּי יְיָ בָּתֵּן לְכֶם הַשְּׁבָתָה. ר' חִזְקִיָּה פָּתָח (תְּהִלִּים
כל) שִׁיר הַמּוּלֹת מִמּעֲמָקִים קְרָאתִיךְ יְיָ. שִׁיר
הַמּוּלֹת סְתִמָּה, וְלֹא פְּרִישׁ מַאן אָמְרוּ. אַלְא שִׁיר
הַמּוּלֹת, דְּזַמִּינִין (דף ס"ג ע"ב) כָּל בְּגִי עַלְמָא לְמִימָר, דְּזַמִּינִין
הָאֵי שִׁיר לְמִימָרִיה לְדִרְיִ עַלְמָא.

וְמַאי הוּא מִמּעֲמָקִים קְרָאתִיךְ. הַכִּי תָּאָנָא, כָּל מַאן

דְמַצֵּלִי צָלוֹתָא קְמִי מֶלֶפֶא קְדִישָׁא, בְּעֵי לְמַבְעֵי בְּעוֹתִיהָ, וְלְצָלָה (ויקרא ע"א) מַעֲמָקָא דְלַבָּא, בְּגִין דִּישְׂתָּכָה לְבִיהָ שְׁלִים בְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ, וַיְכֻוִין לְבָא וְרַעֲוָתָא. וּמִי אָמַר דָוד חַבִּי, וְהָא בְּתִיב, (תהלים קיט) בְּכָל לְבִי דְרַשְׁתִּיכָה. וְדָא קָרָא סָגִי, מַאי בְּעֵי מַמְעָמִקִים.

אֵלָא הַכִּי תָּאָנָא, כָּל בָּר נְשָׁדְבָעֵי בְּעוֹתִיהָ קְמִי מֶלֶפֶא, בְּעֵי לְכֹוֹנָא דְעַתָּא (נ"א לְבָא) וְרַעֲוָתָא, מַעֲיקָרָא דְכָל עֲקָרִין, לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאָן מַעֲמָקָא דְבִירָא, (נ"א דְכָלָא) בְּגִין דִּינְגִיד בְּרַכָּאָן מַמְבוֹעָא דְכָלָא. וּמַאי הָנוּ. הַהְוָא אַתָּר דְגַנְפִיק מִפְיָה, וְאַשְׁתָּכָה מִפְיָה, הַהְוָא נְהָר, דְכַתִּיב, (בראשית ב) וְנְהָר יָוֹצָא מֵעַדְן. וּכְתִיב (תהלים מו) נְהָר פְּלָגִיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים. וְדָא אֲקָרִי מַמְעָמִקִים. (מש"ט ע"א) עַמְקָא דְכָלָא, עַמְקָא דְבִירָא, דְמַבְועָין נְפָקִין וְנְגַדִין לְבַרְכָא כָּלָא. וְדָא הָנוּ שְׁרוֹתָא לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאָן מַעֲילָא לְתַתָּא.

אמֵר רַבִּי חִזְקִיָה, (בראשית רל"ד ע"א, ויקרא רפ"ה א' ב', רצ"ז ע"ב) כ"ד עַתְיִקָּא סְתִימָה דְכָל סְתִימִין, בְּעֵי לְזָמָנָא בְּרַכָּאָן לְעַלְמִין, אֲשֶׁרִי כָּלָא, וְאַכְלִיל כָּלָא, בְּהָאִי עַמִּיקָא עַלְאָה, וּמַהְכָא שָׁאָב וְאַתְגִיד בִּירָא (נ"א בְּהָרָא) דְבַחְלִין וְמַבְועָין אַתְגִיגִדו מִפְיָה, וּמַתְשַׁקְיִין מִפְיָה בְּלָהָג. וּמְאָן דְמַצֵּלִי צָלוֹתִיהָ, בְּעֵי לְכֹוֹנָא לְבָא וְרַעֲוָתָא, לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאָן מַהְוָא עַמִּיקָא דְכָלָא, בְּגִין דִּיתְקַבֵּל צָלוֹתִיהָ, וַיַּתְעַבֵּד רַעֲוָתִיהָ.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיכֶם אִישׁ אֶל יוֹתֶר מִמְּנָבוּ עַד בָּקָר. אָמַר רַبִּי יְהוּדָה, בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, מִתְבָּרֵךְ עַל מָה הַוָּא יוֹמָא עַל אֶחָה, דְּהָא כָּל שִׁיתָּא יוֹמִין מִתְבָּרְכָּן מִיוֹמָא שְׁבִיעָה. וּכְלָל יוֹמָא יְהִיב מַה הַוָּא בְּרָכָה דַּקְבִּיל בְּהַהְוָא יוֹמָא דִילִיה.

וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר, אִישׁ אֶל יוֹתֶר מִמְּנָבוּ עַד בָּקָר. מַאי טֻמָּא. בְּגִין דָּלָא יְהִיב, וְלֹא יוֹזִיף יוֹמָא דָא לְחֶבְרִיה, אַלְאָ כָּל חַד וְחַד שְׁלִיט בְּלַחְזּוֹדִי, בְּהַהְוָא יוֹמָא דִילִיה. דְּהָא לֹא שְׁלִיט יוֹמָא בְּיוֹמָא דְּחֶבְרִיה.

בְּגִין כֵּה, כָּל אַינּוֹן (נ"א אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּלַיְוָם וַיּוֹמָא מִתְבָּרֵךְ מִתְהָוָא יוֹמָא עַל אֶחָה יוֹמָא שְׁבִיעָה וּמִתְבָּרְכָּן בְּלַשִּׁיתָא יוֹמִין בְּלַחְדָּר וְחַד בְּלַחְזּוֹדִי וּכְלָל יוֹמָא יְהִיב בְּיוֹמָא דִילִיה מִתְהָוָא בְּרָכָה דַּקְבִּיל מַה הַוָּא יוֹמָא עַל אֶחָה וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ אֶל יוֹתֶר מִמְּנָבוּ עַד בָּקָר דְּהָא לֹא שְׁלִיט יוֹמָא בְּיוֹמָא דָלָאו דִילִיה וּכְלָל אַינּוֹן) **חַמְשָׁא יוֹמִין שְׁלִיטִין בְּיוֹמִיהוּ, וְאַשְׁתְּכָחַ בֵּיהַ, מַה דַּקְבִּילָוּ, וַיּוֹמָא שְׁתִּיתָּה אַשְׁתְּכָחַ בֵּיהַ יְתִיר. וְאַזְלָא הָא, פְּהָא דָא מַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, מַאי דְּכַתִּיב יוֹם הַשְׁשִׁי, וְלֹא אַתְּמַר הַכִּי בְּכָל שְׁאַר יוֹמִין. אַלְאָ הַכִּי אָוקְמוּתָה, הַשְׁשִׁי. דָא זְדוּוֹגָא (דָא זְדוּמָנוּ) בֵּיה מִטְרוֹגִיתָא. לְאַתְּקָנָא פַּתּוֹרָא לְמַלְכָא, וּבְגִין כֵּה, אַשְׁתְּכָחוּ בֵּיה תְּרִין חִילְקִין, חַד לְיוֹמִיהָ, וְחַד לְתַקְוִנָּא, בְּחַדְוֹתָא דְּמַלְכָא בְּמִטְרוֹגִיתָא.**

וְהַוָּא לִילִיא, חַדְוֹתָא דְּמִטְרוֹגִיתָא בְּמַלְכָא, וְזְנוּגָא דָלָהּוֹן, וּמִתְבָּרְכָּן כָּל שִׁיתָּא יוֹמִין, כָּל חַד וְחַד

בְּלִחוֹדֹי. בָּגִין כֹּה, בָּעֵי בֶּרֶנְשֶׁטֶר לְסִדְרָא פָּתּוֹרִיה בְּלִילְיאָד שְׁבַתָּא, בָּגִין דְּשָׁאָרִי עֲלֵיה בְּרֶפֶאָן מְלֻעִילָא, וּבְרֶפֶתָא לֹא אֲשַׁתְּכָח עַל פָּתּוֹרָא רִיקְגִּיאָ, (וְהַהְוא לִילָא חֲדוֹתָא דְּמַטְרוֹנוֹתָא בְּמַלְפָא זְוֹגָא דְּלָחוֹן) בָּגִין כֹּה, תַּלְמִידִי חִכְמִים דִּידְעִין רֹא דָא, זְוֹגָא דְּלָחוֹן מַעֲרָב שְׁבָת לְעֶרֶב שְׁבָת.

רָאו כִּי יְיָ נָתַן לְכֶם הַשְּׁבָת, מַאי שְׁבָת. יוֹמָא דְּבִיה נִיְיחַיָן שְׁאָר יוֹמָין, וְהַוָא כְּלָלָא דְּכָל אִינְבוֹן שִׁיתָא אַחֲרָנִין, וּמְגִיה מַתְּבָרְכִין. רַבִּי יִסָּא אָמָר, וְכֵן נִמְיָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַקְרֵי שְׁבָת, בָּגִין דָאִיהִי בַת זָוָגָו, וְדָא הִיא פָּלָה. דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת לא) וִשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשְּׁבָת כִּי קָדְשׁ הִיא לְכֶם לְכֶם וְלֹא לְשָׁאָר עַמִּין, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת לא) בְּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְדָא הִיא אַחֲשָׁנָת יְרוּתָת עַלְמָיִן לִיְשָׂרָאֵל. וְעַל דָא, פְּתִיב (ישׁועה נח) אֵם תִּשְׁיב מִשְׁבָת רְגָלֶךָ וְגֹו' וּבְאַתְּרִיה אָזְקִימָנָא מְלִי.

פְּתִיב אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְקֹמוֹ בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי. מִמְקֹמוֹ. תְּגִיבָנוּ, מַהְהֹ�א מִקְומָדָא תְּחִזֵּי לְמַהָּךְ. וְרֹזָא דְמָלה דְּכַתִּיב, (יחזקאל ג) בְּרוֹךְ בְּבֹוד יְיָ מִמְקֹמוֹ, וְדָא אִיהוּ מִקְומָד. וְדָא אִיהוּ רֹזָא דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת ג) כִּי הַמִּקְומָד אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עַלְיוֹ אַדְמָת קָדְשׁ הַוָא. אַתָּר יְדִיעָא קְרִיבָנוּ לֵיה מִקְומָד אֲשֶׁתְמֹדֵעָא יְקָרָא עַלְאהָ.

וּבָגִין כֹּה, אַזְהָרוֹתָא לְבֶרֶנְשֶׁטֶר, דָקָא מַתְעַטְרָא בְּעַטְוֹרָא

קָדִישָׁא דְלֹעִילָא, דְלֹא יַפּוֹק מִגִּיה בְפּוּמִיה מַלּוֹלָא (ע"א ע"ב)
דְחֹול, בְגִין דָא יַפּוֹק מִגִּיה, קָא (ד"ג ס"ד נ"א) מַחְלֵל יוֹמָא
דְשֶׁבֶתָא, בִּידָיו בְעֻזְבָּתָא. בְּרֶגֶלֶז, לְמַהְךְ לְבָר מַתְרִין
אַלְפִין אָמֵין. כָל אַלְיִין חַלּוֹלָא דְשֶׁבֶתָא אִינּוֹן.

אֵל יַצֵּא אִישׁ מִמְקוֹמוֹ, דָא אִיהוּ אַתָּר יַקְרָא דְקִדּוֹשָׁה,
הֲהָא לְבָר מִגִּיה, אֱלֹהִים אֶחָרִים נִינְהָג. בְּרוּךְ פְּבּוֹד
יְיָ, דָא פְּבּוֹד דְלֹעִילָא. מִמְקוֹמוֹ, דָא פְּבּוֹד דְלִתְתָּא. דָא
אִיהוּ רָזָא דְעַטְרָא דְשֶׁבֶת, בְגִין כֵּה אֵל יַצֵּא אִישׁ
מִמְקוֹמוֹ. זֶכָּא חַוְלָקִיה מֵאָן דְזַכְיִי לַיְקָרָא דְשֶׁבֶתָא זֶכָּא
אִיהוּ בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי.

(שמות י"ז) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עֲבוֹר לִפְנֵי הַעַם וְגֹו. רַבִּי
חַיִיא פָתַח, (ההלים ל') חֹנֶה מֶלֶאך יְיָ סְבִיב לִירָאֵיו
וִיחְלָצָם. זֶכָּא אִינּוֹן צְדִיקִיָּא, דְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא
אַתָּרְעֵי בַיְקָרִיהּוֹן, יַתִיר עַל דִילִילָה. תָא חִזֵּי, כֹמָה אִינּוֹן
בְנֵי עַלְמָא, דְמַחְרֵפִי וּמַגְדֵפִי לְעִילָא, כְגֹון סְגַחְרִיב חַרְפָּה
וְגַדְף, וְאָמֶר (מלכים ב י"ח) מֵי בְכָל אֱלֹהִי הָאָרֶצֶת וְגֹו.
וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא מַחְיל, וְלֹא תַבָּע מִגִּיה. כִיּוֹן דְאָוָשִׁיט
יִדְיהָ עַל חִזְקִיהָ, מַה פָתִיב (מלכים ב ט') וַיַּצֵּא מֶלֶאך יְיָ וַיַּחֲזַק
בְמַחְנָה אֲשֹׁור וְגֹו.

ירְבָּעָם בֶן נְבַט הוּא פְלָח לְעַבּוֹדָה זָרָה, וּמְקַטֵּר לְהָה,
וּמְזַבֵּח לְהָה, וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לֹא תַבָּע מִגִּיה.

וכד אתה עדו נבי' אה, ואתנבי עלי' אה, ואושיט רבעם
 יד' לא לקבלה, מה כתיב (מלכים א יג) ותיבש ידו וגוו', ולא
 יכול להשבה אלו. ועל דפלח לעבודה זהה לא תבע ליה קודשא בריך הווא
פרעה חרב וגיה, ואמר (שמות ה) מי יי' וגוו'. וקודשא
בריך הוא לא תבע מגיה, עד דסרי' ביהו
בישראל, דכתיב, (שמות ט) עוד מסתולל בעמי. (שמות ט)
 הנפה יד יי' הויה במקנה וגוו', וכן בכל אחר, קודשא
בריך הוא תבע עלבונא **דצדיקיא** יתר על דיליה.
הכא משה, אמר עוד מעט וסקלוני, אמר ליה קודשא
בריך הוא, משה לאו עידן הוא למתבע עלבונך,
 אלא עבר לפני העם, ואחמי מאן יושיט ידו לקבלה,
 וכי ברשותהו את קאים, או ברשותי.
 ומטרך אשר הפתה בו את היאור קח בידך והלכת.

השלמה מההשומות (סימן ו)

תניא אמר רבי יוסף גלייף היה חוטרא מתרין סטרין
 משמא קדישא, חד סטרא ברחמי ודינא באתוון
 גליון, וחד סטר דין בא דין נחש עלי צור. תא חז
 כתיב (שמות י"ד) ואותה תרם את מטרך ונטה את ידו על הים.
 Mai ונטה, כלומר נטה בחד גיסא דגלייפא ברחמי
 ודינא, ובתיב וית משה את ידו ולא כתיב וישלח משה
 את ידו. כלומר, אסטי מחד גיסא. ואי תימה דגלייף היה

מִקְדָּמָת דָּבָר נָחָשׁ עַלְיִ צֹר, אֵלָא בְּאָסְנָא אֲתַגְלִיף
דְּכַתִּיב (שמות ד) וַיַּשְׁלִיכָהוּ אֶרֶץ הַיּוֹם לְבָחָשׁ, בְּהִיא שְׁעִתִּי
אֲתַגְלִיף נָחָשׁ עַלְיִ צֹר.

וְתֵא חַווִּי אמר רַבִּי יְהוֹנָדָךְ בְּעָא קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דְשָׁמוֹןִי
הָוּ (ד"ה) גַּלְיָפָן בְּחוּטָרָא יְעַבְדֵו אַתָּאנוּ, וְתִבְנֵיא תְּרֵין
אַתָּין אֲתַעֲבֵידֵו בְּיַמָּא בְּהַהוּא סְטָר דְּסְטָא מְשָׁה בְּרַחְמֵי
וְדַיְנָא, בְּזֹעֲ יַמָּא לְיִשְׂרָאֵל בְּיַב שְׁבִילֵין וְאַתֵּיב בְּדַיְנָא
עַל מְצָרָאֵי וְאַטְבָּע לְהֻזּוֹן בְּתַהוּמָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שמות
י"ד) וַיַּשֵּׁב הָיָה עַלְיָהָם אֵת מֵי הַיּוֹם מִהְיָא שְׁעָתָא בְּעָא
לְאַפְקָא מִיָּא. אָמֵר לֵיה קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אַסְטִי חֻוְטָרָא
מַגִּיסָא אוֹחֶרֶא וִתְרֵין אַתָּאנוּ אֲתַעֲבֵיד בְּיַה, כִּמֵּה
דְאַתַּעֲבֵיד מַסְטָרָא אוֹחֶרֶא, חַד אֵת הַכָּא וְחַד אֵת
בְּמַרְיבָּה. אַבְלָ הַשְׁתָּא, (שמות י"ז) וְהַכִּית בְּצֹר, בָּאָן צֹר,
בְּהָאֵי צֹר, וְסַלִיק נָחָשׁ דְלֹזְמָנָא אַחֲרָא. אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר
מַאי דְכַתִּיב (במדבר כ) קַח אֵת הַמְּטָה וְהַקְהֵל אֵת הַעֲדָה אַתָּה
וְאַהֲרֹן אֲחִיךְ וְדִבְרָתֶם. מֵהוּ וְדִבְרָתֶם.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר מַגִּי לֵיה עַל נָחָשׁ הַדָּא אֲתַעֲבֵיד בְּצֹר.
הַשְׁתָּא בְּעֵי דְאַתַּעֲבֵיד בְּנָחָשׁ לְאַשְׁלָמָא שָׁמוֹןִי
דְקָוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּאַלְיִן אַתָּין, מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב וְדִבְרָתֶם
וְכַתִּיב (במדבר כ"א) וַיַּדְבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמֶשֶׁת. מָה בְּתִיב
בְּתִירִיה, וַיִּשְׁלַח הָיָה בְּעֵם אֵת הַנְּחַשִּׁים הַשְּׁרָפִים וְגוֹ. מָה

בְּחַשׁ חִילֵּה בְּפּוֹמִיה, אֲוֹף֙ הַכָּא בְּפּוֹמָא וַיְמַשֵּׁה לֹא עָבַד
הַכִּי, אֲלֹא הַכָּה, מַחָא וְלֹא אֲשָׁלִים שֶׁמָא, אֲלֹא חֹזֶר
בְּקָדְמִיתָא (בקדמיתא) בְּשֶׁמָא דְצֹור וְשַׁבָּק שֶׁמָא דְנַחַשׁ. הַדָּא
הַוָּא דְכִתְבֵּב וַיַּךְ, וְלֹא כִתְבֵּב וַיַּדְבֵּר, כִּמָה דְאַתְפָּקֵד,
וְדַבְּרָתָם. דְתַגְיִינֵן צוֹר לְמַעַבֵּד, וְנַחַשׁ לְמַלְלָא. (במדבר כ) וַיַּךְ
אֶת הַסְּלָע בְּמַטְהוֹ פֻּעָמִים, חַד דְעַבֵּר וְחַד הַשְׁתָּא.

תָגִיא אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר בַּיה שְׁעַתָּא אֲשָׁתָאָר שֶׁמָא,
כְּלֹוֹמֶר דְלֹא אֲשָׁתָלִים בְּהַוָּא אֹות דְשַׁבִּיק מַשָּׁה
בְּחַשׁ וְלֹא אֲשָׁתָלִים כָל שֶׁמָא, דְהָא בְּחַד גִּיסָא אֲשָׁתָלִים.
בִּימָא מִגִּיסָא אָוחָרָא, שְׂרֵי בְּצֹור וְלֹא אֲשָׁתָלִים בְּנַחַשׁ.
אָמַר לֵיה קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, עֲבָדָתְךָ דְשְׁרֵי שְׁמֵי וְלֹא
אֲשָׁתָלִים לְמַעַבֵּד אַתְוֹן, אֲוֹף אֶת שְׁרִיתָא, וְלֹא תְשָׁתָלִים.
(במדבר כ) לְכָן לֹא תְבִיאוּ, שְׁרִית לְאַפְקָא לוֹן, וְלֹא תְשָׁתָלִים
לְאַעֲלָא לוֹן לְאַרְעָא. לְכָן לֹא תְבִיאוּ, אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר
יָדָע לְבָא דְמַשָּׁה בְּקָדְמִיתָא, דְדַחֵיל כְדַחְמָא בְּחַשׁ.
דְכִתְבֵּב (שמות ד) וַיַּגֵּס מַשָּׁה מִפְנֵי לְבָא, חַמָּא וְלֹא יָדָע.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּתִיב (במדבר כ"א) וַיַּעֲשֵׂה מַשָּׁה בְּחַשׁ בְּחַשׁת
וַיִּשְׁיַמֵּהוּ עַל הַגּוֹס, עַל גּוֹס לֹא כִתְבֵּב אֲלֹא עַל הַגּוֹס.
בְּעָא לְאַתְקָנָא מֵה דְחִסָּר. אָמַר לֵיה קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
בְּתִיב (במדבר ב"ז) לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים, בְּמִים וְלֹא בְּדָבֵר אָחָר.
כְּשֵׁם שְׁהַתְּחִלָּת בְּמִים, בְּעַיְנָא דְיִשְׁתָלִים בְּשָׁמֵי הַגּוֹס

במים. אמר רבי אלעזר אמר לא שלים אבל את מגיד בסא חדא (נ"א הכא).

אמר רבי יהושע כתיב (במדבר כ"א) עשה לך שرف, עשה לך, לתועלה תה. עשה לך, תקין מה דחסרת ועם כל זה, לא תקון אלא ראייה, שהיו רואים בגחש וחין, אבל לא נקדש שם במים ואשתאר חסר מה שאר. ותקנת בראיה, (דברים ל"ב) עליה אל הר העברים וראה, הנה רואה בעיניך ושם לא תעבור (במדבר ב"ז) וראית אותה ונאספת אל עמה. תא חזי דאפיקו ראייה כיון דעבד ראייה, בהאי אשלים ליה ראייה, אבל לא אשלים שם במא כמו פמו שאר כל שם.

אמר רבי יצחק בשעה אמר קידשא בריך הוא, (במדבר כ) לבן לא כתיאוג. אמר משה, האי חוויא לתקלא עלמא הוא. אמר ליה משה, לאו הכי, דינא לחייביא וחין למאי קשות, באotta שעה כתיב (במדבר כ) וראה אותו וחין ידע משה דרכיו והצדיק עליו את הדין. פתח ואמר, (דברים ל"ב) הצור תמים פעלן, לא הוא צור רק אמרין (דברים ל"ב) אל אמרנה ואין עול כתיב, וראה אותו וחין. וכ כתיב (שמעואל ב' כ"ב) האל תמים דרכו.

אמר ר' חייא והא תנין, אל, גורת רחמי הוא כמה דעת אמר (כתיב) (במדבר ב"ג) אל מוציאם ממץרים,

(שםות ל"ד) אל רחום וחרון. אמר ליה, לאו חבי. דתגיןן, שליט רחמי על דינא, אל בלחוDOI יכולת תורה ליה ורשותיה תורה דיליה. מי יכול, שולטנותא דאל, אתגבר גוירה דיליה. פמה דעת אמר, (בראשית ל"א) יש לאל ידי, ורשותא דיליה יכולת העינה בישא. פמה דעת אמר יש לאל ידי. אמר ליה, זהא כתיב (דברים י) האל הגדל הגבור, אל גдол בצחא, אל בלחוDOI בצחא. וכ כתיב (דברים ל"ב) הצור תמים פעללו כי כל דרכיו משפט. הא צור (דברים ל"ב) אל אמונה ואין עול, הא נחש עלי צור.

בתקדר למלוי קדמאי, וכ כתיב (איוב ח) האל יעוט משפט, חס ושלום. אמר רבי אלעזר היינו כתיב (תהלים פ"ה) אשמעה מה ידבר האל לנו. (שםות ד) וישלח ידו ויתחזק בו ויהי למיטה בכפו, פמה דעת אמר (דברים כ"ז) מיטה משפט, מיטה כלפי חס.

אמר רבי יוסי שני מטות היה, א' של משה וא' של הקדוש ברוך הוא. מי משמע, כתיב (שםות ד) ומיטה האלים. בתגיןן, בשעה שהיה נוטל מיטה המיטה בראשותו, היה כאילו שלו. הדא הוא כתיב (שםות ד) ויקח משה את מיטה האלים בידו, כיון דעת אמר ויקח משה, איני יודע שלקחו בידו. אלא מהו בידו, בראשותו ביכלתו.

וְאָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּרֶשֶׁתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הָיָה, עַד שֶׁהוּקָם
הַמִּשְׁבֵּן. כִּיּוֹן שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁבֵּן, חֲזָר הַמִּטְהָה לִפְנֵי
הַעֲדּוֹת וּמֹשֶׁה הָיָה נוֹטֵלׂוּ לְעַשּׂוֹת בּוֹ גְּסִים. הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (בְּמִדְבָּר כ) וַיַּקְחֵ מֹשֶׁה אֶת הַמִּטְהָה מִלְּפָנֵי הָיָה,
כִּיּוֹן שְׁלַקְחוּ תַּרְיִ הָוּא בֶּרֶשֶׁתוֹ וּבְשָׁלוֹ הָיָה.

אָמַר רַבִּי הַוּשָׁעָה, אָתוֹת הַמִּטְהָה שֶׁל סְנִפְירִיבָּנוֹן הָיָה,
וּמִשְׁשָׁת יְמִינֵי בְּרָאשֵׁית נִבְרָא. בָּמָה דְּתַגְיִגְנּוּן וְהַמְּכַתֵּב
וְהַמִּטְהָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שֶׁל עַזְּ הָיָה. מִאן דָּאָמַר שֶׁל
סְנִפְירִיבָּנוֹן הָיָה, דְּכַתִּיב (יחזקאל א) בְּמִרְאָה אַבְנֵן סְפִירָה דְּמוּת
כְּסֵף, וְכַתִּיב (שמות ד) מִטְהָה הָאֱלֹהִים. וּמִאן דָּאָמַר שֶׁל עַזְּ
הָיָה, בְּדַכְתִּיב (שמות ט"ז) וַיַּוְרֵהוּ הָיָה עַזְּ וְגֹרְעָן שֶׁם שֶׁם לוֹ חַקְּ
וּמִשְׁפָּט וְשֶׁם גְּסָהִי. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִכְאָן תַּרְיִ
חַק וּמִשְׁפָּט לְעַשּׂוֹת גְּסִים, חַק וּמִשְׁפָּט. נַחַשׁ עַלְיִ צָור
דְּכַתִּיב (משל ל) נַחַשׁ עַלְיִ צָור. וְשֶׁם גְּסָהִוּ מִשְׁוּם דְּכַתִּיב
(שמות ט"ז) וּמִתְקֹוּ המִים.

דָּבָר אַחֲרֵי, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִכְאָן וְלֹא
וּמִשְׁפָּט שֶׁלֹּא יְהָא נִקְדַּשׁ אֶלָּא בְּמִים שְׁגַמְתָּקוּ.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פְּתִיבָה, כִּי מְרִים הֵם מִכְאָן שְׁגַנְגָּנוּ, יְשַׁ
מִים עֲכֹרִים וַיְשַׁמְּמִים צְלָולִים, יְשַׁמְּמִים מְרִים וַיְשַׁמְּמִים
מְתוּקִים. וַיַּצְאֵק אֶל הָיָה, לִמְהָצֵעַק, מִכְאָן שְׁהָיָה בְּצָעֵר
בָּאוֹתָה שְׁעָה. אָמַר לוֹ, מֹשֶׁה הַנַּחַשׁ שְׁגַהְפָּךְ בְּסֶגֶה עֲכֹשֵׁיו

אצטרך לחקק ליה בצוור, ותרויהו עמדו על המים המרים. ואotta שעה אתחקק צור בଘש שהיה בו קודם. הדא הוא דכתיב (שמות ט"ז) שם שם לו חוק ומשפט.

כד אתה ר' אבא, אותו שאילו קמיה. אמר להו שפיר קאמר רבי יהודה, והכى הוא, ואני איצטריך לגלהה רוז דמללה, והא חזינא דרבי יהודה גלי לה. אלא אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה השטה במצרים, היה הטענה של אהרן לדחות הקש השולט על ישראל במצרים. אבל בשיצאו מצרים, כמה מטרגי מזמננו על ישראל לדחותם בים, כמה מים מרימים נזדמננו. וקטרגו.

בא לים, בא רב שרו של מצרים ושל ים אמר הקדוש ברוך הוא למשה תרם (את מטה) ונטה (את ידה). פיון דאמר תרם את מטה מהו ונטה את ידה, אלא תרם את מטה נגד רב שרו של מצרים. באו למרה, כמה מים מרימים נזדמננו אצלם ונצטער משה וצעק. הדא הוא דכתיב (שמות ט"ז) ויצעק אל ה'. אמר ליה קודשא בריך הוא. משה, תרי לך עצה בזה. השליך הטענה אצלם ויתחקק נחש עלי צור, שניהם ביחד, ויצולו. הדא הוא דכתיב (שם) וירהי ה' עז וישליך אל המים. עז, כמה דאתמר (קהלת י"א) מקום שיפול העז, שהוא עצה, וישליך